

≡ mai. Sopir un desmai.

≡ || Pron. Perdre els sentits.
Ella caigué desmaiada
als braços del seu pare.

desmaiat -ada adj. Poc viu,
apfocat esp. als colors.

desmai m. L'incòp, Arxiv de
l'Institut
d'Estudis
Catalans
MCMVII
perància dels sentits. barra

|| Salicàcia dioica, originària d'Orient
(Salix babilonica), de rames llargues,
flexibles i pendules, fulles lanceolades, li-
neats i flos en aments.

desmaiar v. intr. Perdre el coratge,
l'ànim. Incara que les dificultats et
semblin insuperables, no desmaies per
avèi. No desmaies d'aconseguir ho ≡

desmallar v. tr. Desfer les malles
(d'una porpa, etc.). || Preure (el peu preure
a les malles d'una porpa)

desmamador m. Instrument de
ferro amb punxes que es posa a les
mamelles de les vaques, etc. per tal
de desmamor els vedells, etc.